

Yttrande om förslag till nationell förteckning över invasiva främmande arter, dnr KN2023/03476

Er beteckning KN2023/03476

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Gävleborgs län (Länsstyrelsen) ser positivt på förslaget då det reglerar invasiva främmande arter som har eller kan komma att ha en stor negativ påverkan på ekosystemen i vårt län.

Länsstyrelsen ser behov av vissa förtydliganden i de föreslagna förändringarna i förordningen (2018:1939) om invasiva främmande arter.

Länsstyrelsen ser även att regleringarna för de föreslagna arterna samt ändringar i förordningen kommer innebära en ökad arbetsinsats för Länsstyrelsen, med ökade behov av resurser.

Del 1: Naturvårdsverkets och Havs- och vattenmyndighetens förslag till nationell förteckning med tillhörande författningsändringar

Allmänna synpunkter

Landlevande invasiva växtarter sprids idag i stor utsträckning med jordmassor. Länsstyrelsen ser positivt på att transport av massor och avfall innehållande förbjudna växtdelar regleras i förordningen. Länsstyrelsen ser ett behov av tydligare nationella regler och vägledning kring hur dessa massor och avfall ska hanteras. Idag saknas det vägledning om vilka metoder för destruktion som kan accepteras förutom deponering och nedgrävning på den plats där den invasiva arten växer. Exempelvis ser Länsstyrelsen svårigheter för kommunerna att hantera massor för anläggningsändamål. Det behöver finnas krav på att ange om massorna innehåller invasiva arter vid en anmälan för anläggningsändamål. Länsstyrelsen ser

därför ett behov av att massor som innehåller invasiva arter bör omfattas av antingen förbud, krav på tillstånd eller anmälan om avfallet ska användas för anläggningsändamål. Då destruktion av arter i massor ofta tar flera år innan de kan återvinnas på ett säkert sätt ser Länsstyrelsen även behov av att dessa ska kunna lagras minst tre år innan de klassas som deponi.

1. Havs- och vattenmyndighetens och Naturvårdsverkets författningsförslag

1.1 Förordning om ändring i förordningen

19 §: Länsstyrelsen ser att ett ökat resursbehov följer av denna paragraf. Länsstyrelsen vill därför lyfta att vägledning till statliga myndigheter och kommuner om prioritering för inrapportering blir nödvändig. Det kan till exempel vara att prioritera skyddade områden eller andra områden med höga naturvärden. Länsstyrelsen anser att resurser behöver tillsättas för att vi ska kunna uppfylla denna paragraf då behovet av personalresurser riskerar att bli hög.

30a §: Länsstyrelsen tolkar detta som att Länsstyrelsen ska ta beslut om utrotningsåtgärder i det enskilda fallet, exempelvis till en fastighetsägare. Om paragrafen i stället syftar till att Länsstyrelsen exempelvis kan ta beslut om utrotningsåtgärder mot en art i hela eller del av länet – en form av generell föreskrift – krävs bemyndigande, vilket vi inte ser att förslaget innehåller.

31 §: Länsstyrelsen ser behov av förtydliganden här. Med nuvarande formulering tolkar Länsstyrelsen det som att fastighetsägare eller den som har rådighet över en fastighet ansvarar för invasiva arter som finns på fastigheten endast om Länsstyrelsen fattar ett beslut om det. Länsstyrelsen önskar att det i förordningen förtydligas, så att det tydligt framgår att fastighetsägare eller den med rådighet över en fastighet, ansvarar för att utföra åtgärder mot reglerade arter även utan att ett beslut om utrotningsåtgärd vidtas på en fastighet. Om paragrafen syftar till att utrotningsåtgärder ska omfatta exempelvis hela eller delar av länet, en form av föreskrift, behöver Länsstyrelsen bemyndigande för att fatta ett sådant beslut.

Länsstyrelsen önskar ett förtydligande om avsikten är att utrotningsåtgärder huvudsakligen ska beslutas med stöd av 30 – 31 §§ som ett led i att Länsstyrelsen är ansvarig myndighet för dessa

åtgärder, i stället för att Länsstyrelsen som tillsynsmyndighet utövar tillsyn med stöd av 26 kap. 9 § MB samt EU-förordning 1143/2014.

42 §: Länsstyrelsen önskar att denna paragraf förtydligas.

Länsstyrelsen bedömer att fastighetsägare, eller annan med rådighet, har ansvar för de arter som finns på fastigheten oavsett om ett beslut om åtgärder på fastigheten fattas av Länsstyrelsen eller inte. Om paragrafen syftar till att hanteringsåtgärder ska omfatta exempelvis hela eller delar av länet, en form av föreskrift, behöver Länsstyrelsen bemyndigande för att fatta ett sådant beslut.

Länsstyrelsen föreslås ansvara för utrotningsåtgärder inom vatten som ingår i ett öppet vattensystem samt i vatten som inte tillhör en fastighet. Det är bra att Länsstyrelsen får mandat att genomföra åtgärder. Med detta ansvar bör komma en ökad finansiering med hänsyn till omfattningen av problemen med invasiva arter i vattensystemen.

Länsstyrelsen önskar ett förtydligande kring vad som menas med ”öppna vattensystem” och vatten som inte tillhör någon fastighet, och vilka som ansvarar för dessa vatten.

45 §: Länsstyrelsen vill lyfta att det behövs tillsynsvägledning om återställandeåtgärder, exempelvis kring huruvida Länsstyrelsen ansvarar för återställningsåtgärder på privat mark och hur detta ska hanteras med hänsyn till statsstödsreglerna.

Länsstyrelsen ser också att Länsstyrelserna behöver ytterligare resurser för att genomföra återställandeåtgärder, om fler sådana ska genomföras som en följd av den nationella förteckningen.

59 §: Länsstyrelsen önskar ett förtydligande om denna paragraf föreslås för att rättelse på den felandes bekostnad ska kunna beslutas enligt 30 - 31 och 42 §§. Det är otydligt om Länsstyrelsens ansvar för utrotningsåtgärder ska hanteras som en tillsynsåtgärd alternativt en utrotningsåtgärd som myndigheten är ansvarig för. Se resonemang under 31 § ovan.

Länsstyrelsens synpunkter på urval av arter och föreslagna bestämmelser om dessa finns i respektive avsnitt till Naturvårdsverkets respektive Havs- och vattenmyndighetens förslag till nationell förteckning (Del 2 respektive Del 3 i detta remissvar).

2. Bakgrund

2.1

Länsstyrelsen ser positivt på att förändringar i förordningen för invasiva främmande arter förtydligar att en art antingen ska omfattas av utrotnings- eller hanteringsåtgärder, och att risken för att en art hamnar i en "gråzon" därmed tas bort. Länsstyrelsen ser behov av förtydliganden i de föreslagna förändringarna i förordningen gällande ansvar för fastighetsägare, nyttjanderättsinnehavare eller annan som har rådighet över fastighet samt Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndighetens respektive Länsstyrelsens ansvar för hanterings- och utrotningsåtgärder.

3. Förslag om generella regleringar för arter

3.2

Länsstyrelsen instämmer med Naturvårdsverket om att det är tydligare att uttryckligen skriva ut bestämmelser för nationellt listade arter, än att hänvisa till bestämmelserna i EU-förordningen.

3.4

Enligt förslaget kan tillstånd ges till annan verksamhet, om det är nödvändigt av tvingande hänsyn till allmänintresset. De ansvariga myndigheterna hanterar tillståndsprövningen, och Länsstyrelsen ansvarar för tillsynen av givna tillstånd. Länsstyrelsen saknar exempel på allmänintressen och vilka arter som kan omfattas.

3.5

Till nödatgärder för arter som inte är reglerade men klassade som invasiva och nya för Sverige behövs riktade medel hos nationella myndigheter, som Länsstyrelserna kan använda för snabb hantering.

3.6

Länsstyrelsen ser positivt på detta förslag, och vill tillägga att vi gärna ser en tätare uppdatering av planen än var sjätte år, då vi ser en snabb utveckling både i spridningen av arter, i kunskaperna om dem och om lämpliga åtgärder mot dem.

3.7

Idag ska Länsstyrelsen rapportera fynd av arter som finns i unionsförteckningen. Detta arbete utförs av anställda som i sitt tjänsteutövande ser en sådan art. Resultatet av sådan rapportering är mycket positiv, samtidigt tar den resurser i anspråk. Länsstyrelsen saknar en bedömning av hur resursbehovet kommer att öka eftersom flera av arterna är vanligt förekommande i länet.

Länsstyrelsen anser att det saknas ett nationellt övervakningssystem för invasiva arter som fungerar på regional nivå. I landmiljöer till exempel saknas regional miljöövervakning på marker där invasiva arter ofta påbörjar sin spridning: tätorts- och infrastrukturnära marker, ofta utan höga naturvärden. När invasiva arter hittas i miljöövervakningen, exempelvis i slätterängar eller våtmarker, är arten vanligtvis redan väl spridd i landskapet.

Därför lyfter vi här behovet av resurser för att ta fram och driva regionala övervakningsprogram för tidig upptäckt och möjlighet till snabba utrotningsåtgärder. Resurser och utveckling av standardiserade övervakningsmetoder för invasiva arter i den befintliga regionala miljöövervakningen för att inkorporera invasiva arter bör utredas.

Länsstyrelsen ser också att det skulle underlätta vår kommunikation med framför allt allmänheten om Länsstyrelsen kan hänvisa till ett inrapporteringsystem, och då www.invasivaarter.nu.

3.9

Länsstyrelsen ser positivt på att 30 § i den svenska förordningen förtydligas, och att en 30 a § införs, för att säkerställa att alla arter antingen omfattas av utrotningsåtgärder eller hanteringsåtgärder. En kontinuerlig vägledning krävs från ansvariga myndigheter om vilka arter som bedöms vara etablerade i landet och därmed omfattas av hanteringsåtgärder samt vilka arter som ska omfattas av kravet på skyndsamma utrotningsåtgärder.

Justeringen av 19 § i den svenska förordningen uppges i remissen förtydliga att vår underrättelseskyldighet ska gälla nya förekomster av arter i miljön vilka tidigare inte varit kända inom landet eller har rapporterats som utrotad enligt artikel 17.4 i EU-förordningen. Så som förslaget är skrivet läser vi det dock som att vi, och andra statliga myndigheter och kommuner som ansvarar för eller utför

miljöövervakning, fortsatt ska underrätta Naturvårdsverket respektive Havs- och vattenmyndigheten om förekomster av arter som finns i unionsförteckningen samt, hädanefter, arter som finns i den nationella förteckningen. När det gäller arter som inte tidigare har funnits i landet eller som har utrotats ska sådan underrättelse göras skyndsamt. Eftersom rapporteringen av arter från statliga myndigheter och kommuner är en arbetsuppgift som omfattar många anställda är det viktigt att lagstiftningen är tydlig och inte öppen för olika tolkningar, som nu är fallet. Länsstyrelsen anser att Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndighetens tolkning av lagtexten bör förtydligas, alternativt att lagtexten justeras så att den överensstämmer med de ansvariga myndigheternas tolkning.

Länsstyrelsen ska, enligt 31 §, vara ansvarig för att verkställa beslut om utrotningsåtgärder i öppna vattensystem. Länsstyrelsen ser ett behov av en definition av vad öppna vattensystem är, för marina respektive linniska vatten.

3.10

Genom den föreslagna ändringen av 42 § får Länsstyrelsen ansvar för att besluta om hanteringsåtgärder för arter i den nationella förteckningen. Vi tolkar det som att det sker genom beslut i det enskilda fallet. Med bakgrund mot den stora spridning av flera av arterna som finns i Gävleborg, och de stora skador de orsakar eller riskerar att orsaka på områden med höga naturvärden, ser vi stora utmaningar i denna hantering. Vi bedömer att antalet beslut kommer att stå i direkt proportion till de resurser som finns tillgängliga för tillsyn. För att ge effekt i naturen innebär det att avsättningen av resurser till tillsyn av invasiva arter behöver bli proportionerlig med de hanteringsåtgärder som de centrala myndigheterna och Länsstyrelsen ser behov av, enligt hanteringsprogrammen. I dagsläget finns inga sådana resurser särskilt avsatta, och det finns en risk för att tillsynen mot invasiva arter prioriteras ned då denna tillsyn sällan bedöms som akut.

För att kunna genomföra det som avses genom lagstiftningen om hanteringsåtgärder ser Länsstyrelsen att det är avgörande att program och föreskrifter om hanteringsåtgärder kommer på plats snarast efter att lagstiftningen träder i kraft.

Slutligen vill vi även under denna punkt understryka att begreppet *öppna vattensystem* behöver definieras.

3.11

Länsstyrelsen ser ett behov av ytterligare vägledning om återställandeåtgärder; i vilka fall sådana kan bli aktuella, och hur de bäst kan genomföras. Detta gäller särskilt i de fall Länsstyrelsen förväntas genomföra återställandeåtgärder i områden som Länsstyrelsen inte har rådighet över.

3.12

Då Länsstyrelsens ansvar som tillsynsmyndighet utvidgas till att även omfatta arter på den nationella förteckningen kommer ytterligare resurser att behövas för genomförande av tillsynen. Länsstyrelsens arbete är också beroende av att motsvarande medel avsetts på de ansvariga myndigheterna, för tillsynsvägledning.

Del 2: Naturvårdsverkets förslag till nationell förteckning över landlevande invasiva främmande arter

Allmänna synpunkter

För att Länsstyrelsen ska kunna ta fram en långsiktig planering med prioriteringar för avfallshantering anser Länsstyrelsen att frågan antingen hanteras i lagtext eller beskrivas i Naturvårdsverkets vägledning. Hanteringsåtgärder för exempelvis blomsterlupin som har en stor spridning på ytor där byggnation är aktuell kan leda till ökade kostnader för byggsektorn i samband med avfallshantering. Vi ser att det är viktigt att på nationell nivå utreda och tydliggöra hur jordmassor som innehåller invasiva arter ska hanteras. I utredningen bör ingå vilka åtgärder som är nödvändiga i avfallshantering av jordmassor för att minimera spridningen, och vilka åtgärder som kan vara acceptabla utifrån ett nyttokostnadsperspektiv.

Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om undantag från förbuden om att använda kemiska bekämpningsmedel för att förhindra introduktion, etablering och spridning av invasiva främmande arter enligt 2 kap. 38 a § förordningen om bekämpningsmedel. Växtskyddsmedel är i vissa fall den enda ekonomiskt försvarbara metoden vi känner till för att bekämpa exempelvis jättesliden. Processen att få tillstånd eller dispens är ofta krånglig, tidskrävande och kostsam för både sökanden och för kommunerna som har prövningsansvaret. Dessutom gör olika

kommuner olika tolkning av regelverket. Möjligheten att meddela föreskrifter om undantag bör därför prioriteras av den ansvariga myndigheten i samband med att den svenska förteckningen antas och fler arter omfattas av förbuden, däribland jättesliden.

Specifikt vad gäller vresros så framgår det inte tydligt vilken av sorterna som lagstiftningen föreslås gälla. Det behöver preciseras då det finns flera sorters vresrosor som inte är invasiva.

1. Urvalet av de landlevande arterna

Det finns många arter som redan nu utgör problem i svensk natur som inte ingår i förslaget till nationell förteckning, trots att det finns belägg för deras invasivitet. Därtill kommer arter där vi känner till risken för invasivitet men där arten ännu inte fått spridning i naturen. Länsstyrelsen är positiv till att de arter som nu föreslås ingår i en nationell förteckning. Länsstyrelsen ser dock att det är en brist att inte fler arter som vi nu skulle ha möjlighet att stoppa innan de fått stor spridning ingår i förteckningen. Om sådana arter tillåts sprida sig kommer det både medföra stor skada på vår natur och omfattande kostnader för bekämpning i framtiden, när arterna hunnit breda ut sig i ännu större omfattning. Det blir betydligt mer kostnadseffektivt att stoppa dessa arter nu, för såväl myndigheter som privatpersoner. Länsstyrelsen ser därför ett behov av att snarast komplettera den nationella förteckningen med fler arter.

2. Konsekvensutredning

Förslaget är ambitiöst gällande att fastighetsägare, eller annan med särskild rätt, ska hindra att befintliga förekomster av nu föreslagna arter växer eller sprider sig. I praktiken innebär det att samtliga arter minst ska slås av innan blomning för att stoppa ytterligare fröspridning. Detta behöver dessutom upprepas flera gånger per år eftersom de ofta skjuter upp nya skott. När det gäller exempelvis blomsterlupin och kanadensiskt gullris, som är vida spridda i vårt län, så innebär det en arbetsinsats som för större markägare, offentliga väghållare och förvaltare av skyddad natur är mycket stor. Länsstyrelsen saknar kostnadsberäkningar för dessa grupper. Därtill kommer behov av kostnadsberäkningar över lång tid, då fröspridning kommer att fortsätta eller då fröbanken är långlivad, vilket innebär behov av kontinuerlig skötsel i vissa områden.

Länsstyrelsen ser att det i kommande hanteringsplaner bör finnas tydliga riktlinjer för hur områden och åtgärder ska prioriteras, dels för att ge stöd i tillsynsutövningen, dels för att underlätta kommunikation med enskilda om varför olika marker hanteras olika. Detta är viktigt för att upprätthålla legitimiteten för lagstiftningen.

För kommunerna anges det som avgörande med stöttning från Länsstyrelserna, särskilt i fråga om lämpliga åtgärder. Länsstyrelsen vill här särskilt påpeka att för att Länsstyrelsen ska kunna ge kommunerna en god stöttning behöver Länsstyrelsen i vår tur motsvarande stöttning från Naturvårdsverket.

I konsekvensutredningens sammanställning av kostnader uppges indikationer för kostnader för de olika arterna. Länsstyrelsen ser inte dessa kostnader som rimliga för utrotning med nuvarande utbredning hos flera av arterna. Särskilt gäller detta arterna vresros och kanadensiskt gullris, och parkslide. I sammanhanget vill Länsstyrelsen också lyfta att det ofta är dyrare för Länsstyrelsen att bekämpa arter, jämfört med privatpersoner, både då Länsstyrelsen ofta utför åtgärder i känsliga miljöer vilket ställer särskilda krav på metodval och försiktighet, och för att Länsstyrelsen oftare vill välja åtgärder som ger resultat på kort tid. Länsstyrelsen kan mer sällan "låsa upp" oss på långsiktig bekämpning, då Länsstyrelsen inte kan planera budget för åtgärder i flera år, även om sådan bekämpning kan vara billigare totalt sett.

Länsstyrelsen delar bedömningen att regleringen förväntas ge ökade kostnader för Länsstyrelserna, främst i form av mer personal för att hantera den större arbetsbördan. För att ge en bild av storleken på behoven kan det vara lämpligt att se på utbredningen av arterna i gällande lagstiftning, jämfört med utbredningen hos arter som föreslås i den nationella förteckningen.

Del 3: Havs- och vattenmyndighetens förslag till nationell förteckning över vattenlevande invasiva främmande arter

Allmänna synpunkter

Förslaget kommer att medföra en ökad arbetsbelastning och behov av större budget för Länsstyrelserna och för Havs- och vattenmyndigheten. För Länsstyrelsens del ser vi att denna ökade

arbetsbelastning kommer innefatta riktade informationsinsatser till specifika branscher och enskilda, tillsyn och framtagande av beslut för hanterings- och utrotningsåtgärder. Länsstyrelserna kommer ha ett ökat behov av vägledning från Havs- och vattenmyndigheten.

Länsstyrelsen anser att det behövs en riktad satsning med tillhörande resurser för att ta fram kostnadseffektiva metoder för utrotningsåtgärder och populationsbegränsningar för akvatiska invasiva arter. Vid upptäckt av arter föreslagna till den nationella förteckningen ska Länsstyrelsen skyndsamt besluta om "lämpliga utrotningsåtgärder". Det bör förtydligas om nya utrotningsåtgärder för arter i förslaget ska tas fram via nationell vägledning.

Länsstyrelsen saknar ett befintligt nationellt övervakningssystem som fungerar på regional nivå för tidig upptäckt av akvatiska invasiva arter och önskar lyfta behovet av medel för att ta fram och driva regionala övervakningsprogram för tidig upptäckt och möjlighet till snabba åtgärder och utrotning. Detta är framför allt viktigt i kustvattnet där inga naturliga barriärer för spridning finns.

Det behöver vara tydligt var gränserna går för ansvaret av verkställande av utrotningsåtgärder och därför behövs ett förtydligande om vad som avses med "öppet vattensystem" samt "vatten som ej tillhör fastighetsägare". I underlaget hittas flera olika exempel på vad som är öppna vattensystem; sidan 18 under utrotningsåtgärder för amerikansk hummer där ett öppet vattensystem är "havet", under ansvaret för hanteringsåtgärder på sidan 21 för Svartmunnad smörbult är Östersjön exempel på öppet vattensystem. För den limniska arten Sjögull står följande: "fastighetsägare som har sjögull i trädgårdsdammar och andra vatten som inte ingår i det öppna vattensystemet". En tydlig definition av begreppet öppet vattensystem, för marint och limniskt vatten efterfrågas.

1. Urvalet av de vattenlevande arterna

Länsstyrelsen är positiv till att de arter som nu föreslås ingår i en nationell förteckning. Länsstyrelsen ser dock att det är en brist att inte fler arter som vi nu skulle ha möjlighet att stoppa innan de fått stor spridning ingår i förteckningen. Om sådana arter tillåts sprida sig kommer det både medföra stor skada på vår natur och omfattande kostnader för bekämpning i framtiden, när arterna hunnit breda ut sig i ännu större omfattning. Det blir betydligt mer

kostnadseffektivt att stoppa dessa arter nu, för såväl myndigheter som privatpersoner. Länsstyrelsen ser därför ett behov av att snarast komplettera den nationella förteckningen med fler arter.

2 Konsekvensutredning

Länsstyrelsen kommer få en ökad arbetsbelastning i och med nya reglerade arter samt tidigare EU-listade arter och vill lyfta behovet av en långsiktig budget för hanterings- och utrotningsåtgärder. Ett större behov av vägledning från Havs- och vattenmyndigheten kommer behövas för Länsstyrelsens arbete.

Mänskliga aktiviteter med spridning av föreslagna arter kan minska med hjälp av en nationell reglering av dessa. Det är dock sannolikt att vissa av de föreslagna arterna ändå kommer öka i omfattning med ökad temperatur. Vikten av att utveckla bra hanterings- och utrotningsmetoder är av största vikt för att kunna hålla nere framtida bestånd i främst områden med höga naturvärden.

Konsekvenser för länsstyrelsen

Regleringarna för de föreslagna arterna samt ändringar i förordningen kommer innebära en ökad arbetsinsats för Länsstyrelsen, med ökade behov av resurser. Länsstyrelsen ser även ett behov av ökad vägledning från Havs- och vattenmyndigheten och Naturvårdsverket. Likaså kommer vägledning från Länsstyrelsen efterfrågas av våra kommuner.

För länsstyrelsen väsentligt ökade arbetsinsatser ses framför allt med avseende på:

- informations- och rådgivande insatser,
- tillsynsinsatser
- inventering
- rapportering till artportalen och invasivaarter.nu
- bevakning och kontroll
- vägledning
- återställning
- bekämpning och efterkontroll.

Länsstyrelsen Gävleborg önskar påpeka vikten av avsatta medel både för ökad handläggning av inkomna ärenden från allmänheten och tillsyn samt medel för åtgärder i de områden som vi själva ansvarar för. I Gävleborg finns ett uppdämt behov, framför allt i ärenden från medborgare gällande arterna parkslide och kanadensiskt gullris.

Handläggningen, både vad det gäller faktiska tillsynsärenden och rådgivning, kommer att öka. Eftersom Länsstyrelsen är skyldiga att göra åtalsanmälan vid felaktig hantering av jordmassor vet vi redan nu att det finns sådana ärenden som vi behöver agera i så fort parkslide blir förbjudet till exempel. Det är viktigt att medel skjuts till och att det finns en kontinuitet i tilldelningen för tillkommande arbetsuppgifter i och med en ny förordning.

Omfattningen av tillkommande arter i nya förordningen innebär för Gävleborgs län att hantera inrapporterade fynd på cirka 3 000 nya platser. Detta ska jämföras med de nuvarande förbjudna arterna som är inrapporterade i artportalen på drygt 1 500 platser i länet. Länsstyrelsen bedömer att det utöver dessa platser döljs ett mörkertal.

Länsstyrelsen tillstyrker de föreslagna arterna. I land- och akvatisk miljö ser Länsstyrelsen en spridning av ett antal arter i länet, och risk för spridning av ytterligare fler. Länsstyrelsen anger inte i detta svar några förslag till ytterligare arter som bör ingå i en nationell förteckning, men ser ett behov av att snarast utreda och reglera ytterligare arter.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av tillförordnad landshövding Veronica Lauritzsen med Karin Antonsson Brink som föredragande. Medverkade gjorde tillförordnat länsråd Caroline Näslund, avdelningschef Joakim Hellgren samt enhetschef Maria von Hofsten.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.